

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 466

гр. София, 01.06.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на първи юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Снежана Душкова

Членове: Иван Стойчев
Карамфила Тодорова

като разгледа докладваното от Иван Стойчев Въззивно частно наказателно дело № 20221000600510 по описа за 2022 година

Производството пред САС е по реда на чл.440 ал.2 от НПК.

Образувано е по жалба на защитата на осъдения М. А. Г. срещу определение на СГС по нчд № 1142/2022 г., с което съдът:

ОСТАВИЛ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения М. А. Г. (със снета по-горе самоличност) за условно предсрочно освобождаване от остатъка от наказанието „лишаване от свобода“ което понастоящем търпи в Затвора гр. ***.

САС като се запозна с материалите по делото и постъпилата жалба намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да отхвърли молбата на осъдения първоинстанционният съд изложил следните съображения:

От данните по делото е видно, че Г. се намира на територията на Република България - Затвора гр.*** във връзка с приета по реда на чл. 457 от НПК присъда на чужд съд, арменски такъв за извършено престъпление, съставляващо такова както по закона на Армения така и по НК на Република България, получило правна квалификация по чл. 242, ал. 2, вр. чл. 18, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК на Република България, свързано с наркотични вещества, за което съобразно разпоредите на цитирания текст от закона, същия следва да изтърпи наказание "Лишаване от свобода" за срок от 11 години, като съобразно посочените съдени актове, на същия са зачетени и приспаднати времето от 12.02.2015 г. до 16.06.2017 г. на задържане и изтърпяване в държавата, в която е постановена присъдата, както и времето от предаването му на българските власти на 16.06.2027 г. до влизане в сила на съответното определение. Няма данни по делото за поведението на осъдения Г. в местата за лишаване от свобода на територията на държавата Армения, а следователно становищата на съответните затворнически служители, приложени по делото се отнасят за времето на престоя му в СИЗ от посочената по-горе дата до настоящия момент.

Следва да се добави също така, че последно осъдения Г. е поискал условно предсрочно освобождаване по реда на чл. 437 от НПК и съдебни състави от СГС и САС са оставили молбата му без уважение, като тези определения са влезли в сила на 09.08.2021 г. Следователно шестмесечния срок за недопустимост на молбата е изтекъл в началото на месец февруари 2022 г. Прави впечатление, че молбата, предмет на разглеждане на това производство от осъдения Г. е малко след изтичане на този срок, а именно 09.03.2021 г.

СЪДЪТ в това производство, счита че с оглед и предходните произнасяния, следва да прецени дали в срока от последното разглеждане на въпроса за условно предсрочно освобождаване до настоящия момент са настъпили отречените тогава кумулативни предпоставки, визириани в чл. 70 от НК. Следва да се счете, че това не е така, доколкото няма спор по делото, че първата от визирианите в закона предпоставки, досежно изтърпяното повече от една втора фактически от наказанието е налице, съобразно представената актуална справка за лишения от свобода в днешното съдебно заседание, видно от която фактически е изтърпял 7 години, 3 месеца и 5 дни, от работа има 1 година, 2 месеца и 28 дни, всичко 8 години, 6 месеца и 3 дни и има остатък 2 години, 5 месеца и 27 дни.

СЪДЪТ счита обаче, че не е налице кумулативната предпоставка, визириана в закона, а именно достатъчно и то категорични доказателства за поправянето на осъденото лице, така че да не представлява риск за обществото при условното му предсрочно освобождаване, независимо дали ще бъдат приложени или не пробационни мерки по отношение на него.

Прави впечатление действително, че са настъпили положителни промени и корекционния процес дава резултат, но поведението на осъденото лице Г. не надхвърля обичайно дължимото за лишения от свобода по време на изтърпяване на наказанията им в местата за лишаване от свобода.

Видно е, че също така той работи, има желание за повишаване на своите умения и квалификация, но по делото е налична, макар и да няма данни да е наказван, документация досежно това, че във връзка с разрешено му напускане на местата за лишаване от свобода за ползване на награда 2 денонощия домашен отпуск за времето от 22.02.2022 г. до 24.02.2022 г., при завръщане в местата за лишаване от свобода, същият е внесъл вещи, които са били забранени, макар че е бил запознат с реда в местата за лишаване от свобода и със списъка на разрешените такива. Няма данни да е бил наказван във връзка с това му провинение. Същият е обещал да се съобразява с разпоредите, действащи в тези места за лишаване от свобода досежно разрешените или не вещи за внасяне.

На следващо място, все още е видно, че продължават според съда да са налице зони, в които корекционния процес според съда не е постигнат и завършил, а именно умения за мислене, т.е. за постигане на целите по законосъобразен начин и осъзнаване последствията от деянието, като е видно, че не винаги ги постига по законосъобразен начин или отчита последствията от тях на по-късен етап.

С оглед изложеното и като счете, че от последното произнасяне по въпроса за условно предсрочно освобождаване липсват допълнително добавени и то категорични и убедителни доказателства за настъпилата втора изискуема кумулативно предпоставка, а именно доказателства за поправяне на осъденото лице, съдът счита, че молбата му следва да бъде оставена без уважение.

Цитираните дотук мотиви на първият съд се споделят изцяло от настоящия състав на въззивния съд. Те дават обосноваване, а по същество правилен отговор на всички доводи и възражения на осъдения и неговата защита, изложени в първоинстанционното производство. Що се отнася до въззивната жалба, тя не съдържа, никакви конкретни доводи, извън декларативното оспорване на определението като „неправилно и незаконно“. В жалбата се прави уговорка, че допълнителни доводи ще бъдат изложени след запознаване с протокола от о.с.з. на СГС. Копие от протокола било изпратено на Г. в СЦЗ, съгласно

резолюция на съдията - докладчик от 18.05.2022г. До датата на настоящото .з.з. са постъпили допълнителни съображения от защитника адв.С. И.. В тях пространно са развити три основни довода, а именно: Неправилно съдът отчел в производство по УПО вида на престъплението за което е осъден лишения от свобода. Неправилно намерил за недостатъчно основание за УПО простото спазване на вътрешните правила в затвора. Надценил значението на описаното нарушение на осъдения, за което в досието му имало докладна записка, но не е наложено наказание.

И трите довода САС намира за неоснователни. Вярно е че института на УПО е приложим за всички престъпления, но не е без значение при преценката за наличието на поправяне каква по тежест проява е осъществил осъдения, за да попадне в МПС. Логично е

при по - тежко престъпление съдилищата да очакват по - сериозни и устойчиви във времето доказателства за положителна промяна. В тази връзка и простото спазване на режимните изисквания е недостатъчно за УПО, а е нужна и собствена активност с положителен знак. Що се отнася до конкретното нарушение на осъдения, то е описано коректно от СГС и не е било надценено, нито е изтъквано като единствено или пък решаващо основание за отказ от УПО.

Водим от горното Софийски апелативен съд.

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение на СГС по чд №1142/2022г. Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____